

ΟΙ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑ

ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ

Συμπληρώνεται ένας σχεδόν μήνας απεργιακών κινητοποιήσεων στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς. Ταυτόχρονα με τις κινητοποιήσεις βλέπουμε κράτος και ΜΜΕ να συκοφαντούν τους εργαζόμενους και να προσπαθούν να στρέψουν την υπόλοιπη κοινωνία εναντίων τους.

Η τακτική και οι στόχοι της πολιτικής εξουσίας είναι ξεκάθαροι. Προσπαθούν να μας πείσουν πως η απότομη και ουσιαστική πτώση του βιοτικού επιπέδου μας είναι μονόδρομος. Στόχος τους είναι τα κέρδη των επιχειρήσεων, των τραπεζών και του κάθε λογής κεφαλαιοκράτη να μην θιγούν σε καμιά περίπτωση. Στα πλαίσια αυτού του δόγματος, βασικά αγαθά όπως η τροφή, η στέγη και η μετακίνηση, ακριβαίνουν μήνα με το μήνα, τη στιγμή μάλιστα που η ανεργία καλπάζει.

Στα πλαίσια του πολέμου που έχουν κηρύξει κράτος και αφεντικά σε όλους μας, εντάσσεται και η ενορχηστρωμένη προσπάθεια τους ώστε να απαξιωθεί η δουλειά των εργαζόμενων στις επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας, να υποβαθμιστούν οι συνθήκες εργασίας, να μειωθούν οι αποδοχές τους και να χτυπηθούν τα εργασιακά τους δικαιώματα. Η αναδιάρθρωση των ΔΕΚΟ που διαχειρίζονται τα μέσα μαζικής μεταφοράς στοχεύει στην εκποίηση τους σε ιδιώτες κι εργολάβους και είναι απλά μέρος του γενικότερου σχεδίου για την λεηλασία της κοινωνίας. Οι αυξήσεις στις τιμές των εισιτηρίων (κατά 40% και 20% από 1η Φεβρουαρίου) έχουν μια ιδιαίτερη σημασία, καθώς χτυπάνε κατ'ευθείαν τους εργαζόμενους και ειδικά αυτούς με τα χαμηλά εισοδήματα, τους οδηγούν σε κοινωνικό αποκλεισμό και τους επιβάλλουν έναν ιδιότυπο κατ'οίκον περιορισμό.

Για ορισμένες κοινωνικές ομάδες, η μετακίνηση με τα ΜΜΜ δεν είναι εναλλακτικός, ούτε ο καλύτερος, αλλά ο μοναδικός τρόπος μετακίνησης στον αστικό ιστό. Η ελεύθερη για όλους χρήση των ΜΜΜ είναι αναγκαία καθώς τα αντιλαμβανόμαστε όχι σαν εμπόρευμα αλλά ως κοινωνική ανάγκη. Όροι όπως οικονομική βιωσιμότητα, κέρδη και ζημιές προωθούν τον έλεγχο στη χρήση και τους κάθε είδους αποκλεισμούς, και δεν έχουν θέση στην όποια συζήτηση για την ικανοποίηση κοινωνικών αναγκών.

Από τη μία το κράτος και τα ΜΜΕ θέλουν να πείσουν τους επιβάτες πως οι «κακοί» εργαζόμενοι τους ταλαιπωρούν με τις απεργίες τους, και από την άλλη να πείσουν τους εργαζόμενους στα ΜΜΜ πως οι «κακοί» επιβάτες, που δεν πληρώνουν εισιτήριο, είναι οι υπεύθυνοι για την όξυνση τις εργασιακής τους ανασφάλειας. Φοβούνται, πως οι εργαζόμενοι στα ΜΜΜ μαζί με τους επιβάτες μπορεί να βρεθούν σε κοινό βηματισμό, σε κοινούς αγώνες. Προσπαθούν με κάθε τρόπο να σπάσουν τους δεσμούς που έχουν ή πάνε να δημιουργηθούν. Η τακτική αυτή δεν είναι καινούρια, ο κοινωνικός κανιβαλισμός, το να φαγωθούμε οι φτωχοί μεταξύ μας είναι ο τρόπος με τον οποίο οι κυρίαρχοι προσπαθούν να ελέγξουν τη λαϊκή οργή, για να μη στραφεί εναντίον τους. Το τελευταίο διάστημα, η αγωνιστική διάθεση των εργαζομένων, οι δράσεις των συνελεύσεων γειτονιών και στεκιών για την ελεύθερη μετακίνηση και την αλληλεγγύη στις κινητοποιήσεις των εργαζομένων, καθώς και η ολοένα γενικευμένη άρνηση των ανθρώπων για να πληρώνουν εισιτήριο, στρέφεται ενάντια στους διαχωρισμούς και αντιπαραθέτει την αλληλεγγύη και την κοινή δράση.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΤΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΡΝΗΣΗ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ-ΘΗΣΕΙΟΥ-ΚΟΥΚΑΚΙΟΥ

